

Onsdag den 22. november 2017 (D)

1

21. møde

Onsdag den 22. november 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til energi-, forsynings- og klimaministeren om, at Folketinget bliver hørt før salget af olierettighederne fra A.P. Møller - Mærsk til Total.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(Anmeldelse 15.11.2017).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

(Se nedenfor).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. (Øget søgning til erhvervsuddannelse for voksne m.v.).

Af undervisningsministeren (Merete Riisager).

(Fremsættelse 09.11.2017).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love. (Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgeberbidrag, indførelse af modregningsadgang, ændring af klageproces m.v.).

Af undervisningsministeren (Merete Riisager).

(Fremsættelse 09.11.2017).

1) Til kirkeministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Hvordan vil ministeren forhindre plyndring af og hærværk på gravsteder, hvilket man den seneste tid har set eksempler på både på Hellerup Kirkegård og Den Muslimske Gravplads i Brøndby?

(Spm. nr. S 172 (omtrykt)).

2) Til kirkeministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Er ministeren ligesom sin partifælle Laura Lindahl »fløjtende ligeglad« med, at Islamisk Trossamfund blander sig i bandekonflikten uden om myndighederne?

(Spm. nr. S 208, skr. begr.).

3) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Vil ministeren være med til at ændre bekendtgørelsen for parkeringskort for personer med handicap, så det bliver muligt at udstede ikkepersonlige handicapparkeringskort til eksempelvis et plejehjem, hvor beboerne er berettiget til handicapparkering? (Spm. nr. S 203).

4) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det er klogt at spare på DSB i lyset af problemerne med udrulningen af det nye signalprogram?

(Spm. nr. S 210).

5) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at der er behov for at drage andre end »virkeligheden« til ansvar for problemerne med udrulningen af det nye signalprogram, og skal det have ledelsesmæssige og kommunikative konsekvenser for Banedanmark?

(Spm. nr. S 211).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Martin Lidegaard (RV) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 35 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af beskyttet naturområde i Øresund).

Kirsten Normann Andersen (SF) og Jacob Mark (SF):

Beslutningsforslag nr. B 36 (Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af dobbeltmandater som medlem af kommunalbestyrelse eller regionsråd og medlem af Folketinget).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til energi-, forsynings- og klimaministeren om, at Folketinget bliver hørt før salget af olierettighederne fra A.P. Møller - Mærsk til Total.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(Anmeldelse 15.11.2017).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:01

Spm. nr. S 172 (omtrykt)

1) Til kirkeministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Hvordan vil ministeren forhindre plyndring af og hærværk på gravsteder, hvilket man den seneste tid har set eksempler på både på Hellerup Kirkegård og Den Muslimske Gravplads i Brøndby?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:01

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Hvordan vil ministeren forhindre plyndring af og hærværk på gravsteder, hvilket man den seneste tid har set eksempler på både på Hellerup Kirkegård og Den Muslimske Gravplads i Brøndby?

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:01

Kirkeministeren (Mette Bock):

Tak for det. Først vil jeg gerne understrege, at jeg selvfølgelig finder det fuldstændig uacceptabelt, at der finder ødelæggelser og hærværk sted på kirkegårde. Det er helt uacceptabelt.

Nu er det jo sådan, at vi i Danmark ikke har en statskirke. Vi har en folkekirke, og det betyder også, at det er de enkelte menighedsråd og kirkegårdsbestyrelser, som tager hånd om de her sager og anmelder dem til politiet. Det er også menighedsrådene og kirkegårdsbestyrelserne, som kender til de enkelte kirkegårde og dermed har den bedste mulighed for at gå ind og se på, hvilke foranstaltninger der eventuelt måtte være nødvendige for at forhindre de her uhyrligheder.

Straffelovens § 139 indeholder en bestemmelse, som beskytter gravfreden. Ifølge § 139, stk. 1, kan den, som krænker gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig omgang med lig, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, og bestemmelsen omfatter altså også ødelæggelse af eller hærværk imod beplantning eller gravsten.

Som udgangspunkt synes jeg, at borgerne skal kunne færdes frit på kirkegårdene i Danmark. Jeg tror ikke, det ville være rimeligt, hvis man f.eks. besluttede at lukke kirkegårdene for adgang, i det omfang der ikke er personale til stede. Adgangen til kirkegårdene er noget, der betyder rigtig meget for rigtig mange efterladte. Men det kan selvfølgelig være relevant, at man på den enkelte kirkegård tager nogle særlige initiativer, i forhold til hvordan forholdene er det en-

kelte sted, og det ved jeg også finder sted. Men det er som sagt en lokal beslutning, og det er min klare opfattelse, at det er menighedsråd og kirkegårdsbestyrelser, som er de bedst rustede til det, fordi de simpelt hen kender til de lokale forhold.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren, hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:03

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Socialdemokratiet er heller ikke tilhængere af en statskirke, vi støtter også en folkekirke. Når jeg har rejst spørgsmålet, er det, fordi jeg f.eks. så, at H.C. Andersens gravsten i Odense var blevet væltet, og at nogle havde skrevet »fuck Danmark«, og kort tid efter blev der vandaliseret 50 gravpladser på den muslimske kirkegård i Odense. Jeg bor selv på Vestegnen, hvor vi har oplevet noget tilsvarende. Der har også været skænding af Den Muslimske Gravplads i Brøndby, og få dage efter var der hærværk mod en kirke i Ishøj. På den måde har jeg egentlig opfattelsen af – uden at kunne dokumentere, at der lige er den sammenhæng – at der er en politisk diskussion og nogle politiske spændinger, der flytter ind på vores gravpladser og kirkegårde, og det tror jeg hurtigt vi kan blive enige om er uheldigt.

Så mit opfølgende spørgsmål er, om ministeren vil være med til at igangsætte en undersøgelse af, om der har været en stigning i forhold til den her form for politisk motiveret hærværk på kirkegårde, med henblik på at kunne støtte de lokale menighedsråd og bestyrelserne på kirkegårdene i at tage deres forholdsregler i de områder, hvor det er foregået.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:04

Kirkeministeren (Mette Bock):

Det kan være meget vanskeligt at se, hvad der er motivet til hærværket, hvis ikke man også har fået anholdt de pågældende, som har begået hærværket, og det er jo en forudsætning for at kunne undersøge det. Jeg kan oplyse om, at den seneste dokumentation af, hvor meget hærværk der finder sted, blev foretaget i 2006. Siden har der ikke fundet sådan en dokumentation sted.

Jeg synes da, det er en overvejelse værd, om man skal prøve at få lavet en samlet opgørelse over det, i det omfang det ikke er til stede. Men om selve opgørelsen i sig selv kan hjælpe de enkelte menighedsråd og kirkegårdsbestyrelser, ved jeg ikke. For det er jo derude, man har viden om, hvad det er, der foregår.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren igen, værsgo.

Kl. 13:05

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg ved både fra folk, der sidder i menighedsrådet på Vestegnen, og præster, men også fra folk, der har med Den Muslimske Gravplads i Brøndby at gøre, at det jo er utrolig sårende at se, at der løbende er hærværk, og at der ikke finder domfældelse sted. De domme, jeg har kunnet finde der er faldet, drejer sig om nogle teenagere, der i en brandert har væltet nogle gravsten og har fået en bøde og noget betinget fængsel. Men det er klart, at når det drejer sig om det politisk motiverede, hvor det er hele kirkegårde, der raseres, eller Den Muslimske Gravplads i Brøndby, tror jeg måske, at vi politisk skal prøve at tage lidt bedre fat om problemstillingen.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren ud over at foretage en undersøgelse – som jeg så kan høre er foretaget for 11 år siden – vil være med til at mødes og drøfte, hvilke initiativer vi kan tage for at understøtte det lokale arbejde med at forhindre hærværk.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak! Det er altid godt at begynde med spørgsmålet.

Værsgo.

Kl. 13:06

Kirkeministeren (Mette Bock):

For det første er jeg jo et hundrede procent enig i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at man går ind og begår hærværk i forhold til noget af det, som betyder rigtig meget for et menneske. Man må i det hele taget ikke begå hærværk, men det her er virkelig krænkende. For det andet er jeg selvfølgelig til enhver tid indstillet på at tage et møde, hvis der er forhold, som spørgeren ønsker belyst eller drøftet. Det er jeg meget indstillet på.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det sidste spørgerunde. Værsgo.

Kl. 13:07

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Det vil vi meget gerne følge op på, og i den forbindelse tror jeg også det ville kunne være gavnligt, hvis vi inden det møde kunne få en oversigt over, hvor mange domme der egentlig er faldet på baggrund af den paragraf, som ministeren indledte sin tale med at nævne, altså på baggrund af en krænkelse af gravfreden. For min umiddelbare vurdering er, at der meget sjældent falder dom. I hvert fald er der i de tilfælde, hvor jeg har været i kontakt med både Den Muslimske Gravplads og med menighedsråd på Vestegnen, ikke faldet domme i de sager, som de har været involveret i.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:07

Kirkeministeren (Mette Bock):

Det skal jeg prøve at få undersøgt. Det bliver jo en beskrivelse af, i hvilket omfang der er faldet domme, men det kan selvfølgelig give anledning til yderligere drøftelse. Men jeg skal oversende et svar på spørgsmålet, i det omfang det overhovedet er muligt.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til kirkeministeren, og det er af hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 208

2) Til kirkeministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Er ministeren ligesom sin partifælle Laura Lindahl »fløjtende ligeglad« med, at Islamisk Trossamfund blander sig i bandekonflikten uden om myndighederne?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Politikere raser over Islamisk Trossamfund: De skal ikke blande sig i bandekonflikten« den 14. november 2017 på Berlingskes hjemmeside.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:08

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Er ministeren ligesom sin partifælle Laura Lindahl »fløjtende ligeglad« med, at Islamisk Trossamfund blander sig i bandekonflikten uden om myndighederne?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:08

Kirkeministeren (Mette Bock):

Tak for spørgsmålet. Som så mange andre har jeg selvfølgelig også noteret mig hele diskussionen omkring den her angivelige fredsaftale i forbindelse med bandekonflikten i København. Håndteringen af bandekonflikten er der altså rigtig mange holdninger til, både i samfundet og blandt mine politiske kolleger, og det er en vigtig sag at få drøftet til bunds, uanset hvordan det udvikler sig.

Jeg synes, det er en balancegang, hvorvidt og hvor meget civilsamfundet skal gå ind i i selve konflikterne, men jeg vil gerne slå fast, at jeg synes, at forældre til enhver tid har et ansvar for at sørge for at holde øje med, hvad deres børn gør, at opdrage dem ordentligt og at sikre – i det omfang, det overhovedet er muligt – at de overholder dansk lovgivning, uanset hvad det er, børnene beskæftiger sig med.

Bandekonflikten er en sag, som hører under Københavns Politis, og jeg har derfor ikke yderligere kommentarer til sagen.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:09

Lars Aslan Rasmussen (S):

Arh, men jeg tænker, at nu er det jo foregået i en moske. Islamisk Trossamfund er et godkendt trossamfund i Danmark, og derfor tænker jeg det er relevant at spørge ministeren, for det er trods alt inden for ministerens ressortområde, om ministeren måske deler bekymringen om, at det er foregået i en moske under Islamisk Trossamfund, vel vidende at Islamisk Trossamfund i dokumentarudsendelsen »Moskeerne bag sløret« direkte fraråder folk at gå til myndighederne, hvis de har været udsat for vold og voldtægt.

Er ministeren bekendt med det, og deler ministeren bekymringen for, at Islamisk Trossamfund har været med ind over noget, som myndighederne ikke ved hvad er?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:09

Kirkeministeren (Mette Bock):

Det, jeg kan sige, er, at dansk lovgivning skal overholdes. Uanset hvad det er for borgere, der er i dette land, så skal dansk lovgivning overholdes. Hvor folk færdes, og hvor de opholder sig, og hvordan forældre tager fat i deres børn, vil jeg sådan set ikke gå ind at blande mig i som minister. Det, jeg synes er væsentligt, er at slå fast, at for-

ældre har et ansvar over for deres børn. De skal sørge for at opdrage dem, de skal sørge for at danne dem, så de overholder dansk lovgivning.

Jeg ønsker ikke en parallellovgivning i forhold til dansk lovgivning. Det er de danske domstole, som er vores retsinstans i Danmark, og det forholder jeg mig til, og det ønsker jeg ikke ændret på nogen måde.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:10

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det er jeg meget enig i, men skal jeg forstå det sådan, at ministeren i hvert ikke – modsat Laura Lindahl – er fløjtende ligeglad med, hvem der er inde over det her? For vi ved jo, at Islamisk Trossamfund har været inde over den her bandekonflikt – uden om myndighederne, uden om politiet. Så jeg skal forstå, at ministeren i hvert fald ikke er fløjtende ligeglad med, hvilke aktører der deltager i forsøget på ikke at skabe en fredsaftale, men en våbenhvile, som vi ikke kender betingelserne for?

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:10

Kirkeministeren (Mette Bock):

Til at opretholde den danske retstilstand er det dansk politi og de danske domstole, som er inde over. I det forhold, som vedrører forældres ansvar for at opdrage deres børn til at blive gode samfundsborgere, overlader jeg det altså til forældrene at tage fat i den sag. Det er en stor pligt, som de alle sammen må tage på sig, og det er ligegyldigt, i hvilken relation det er, så har forældre en pligt over for deres børn.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Næste spørgerunde.

Kl. 13:11

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg forstår, at ministeren ikke er fløjtende ligeglad med, hvem der blander sig. Skal jeg stadig forstå det sådan, at ministeren mener, at det er de danske myndigheder og ikke forskellige trossamfund, der skal ind og løse konflikten og stoppe skyderierne i København?

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:11

Kirkeministeren (Mette Bock):

I det omfang, at der foregår ulovligheder, henhører sagen under dansk politi. Men jeg vil stadig væk sige, at enhver forældre har et ansvar for opdragelsen af egne børn og for at sørge for, at de her børn opfører sig ordentligt og lærer, at de skal overholde dansk lovgivning. Det er og bliver et forældreansvar.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren fra hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 13:11

Spm. nr. S 203

3) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Vil ministeren være med til at ændre bekendtgørelsen for parkeringskort for personer med handicap, så det bliver muligt at udstede ikkepersonlige handicapparkeringskort til eksempelvis et plejehjem, hvor beboerne er berettiget til handicapparkering?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:11

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Vil ministeren være med til at ændre bekendtgørelsen for parkeringskort for personer med handicap, så det bliver muligt at udstede ikkepersonlige handicapparkeringskort til eksempelvis et plejehjem, hvor beboerne er berettiget til handicapparkering?

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Reglerne fremgår, som spørgeren også er inde på, af bekendtgørelsen om parkeringskort for personer med handicap. Det følger af bekendtgørelsens § 1 stk. 1, at et parkeringskort er et særligt kort, som udstedes til personer med handicap, der opfylder visse nærmere betingelser i § 6. Jeg vil ikke gennemgå betingelserne her, men blot nøjes med at sige, at det er Danske Handicaporganisationer, som i første instans står for vurderingen af, om en ansøger lever op til betingelserne i § 6. Det er således en organisation, som har ekspertise inden for dette område, som foretager vurderingen.

Af bekendtgørelsens § 7 fremgår det, at parkeringskortet kun må anvendes i forbindelse med befordring af indehaveren af kortet. Der er altså tale om udstedelse af personlige parkeringskort, som også kan benyttes af personer, der opfylder kriterierne i bekendtgørelsen.

Jeg er bekendt med, at der fra flere sider har været udtrykt ønske om, at reglerne ændres, så der vil være mulighed for at udstede kort til en institution. Det står mig imidlertid ikke klart, hvad der er problemet med de nuværende regler. Efter de gældende regler kan eksempelvis et plejehjem godt parkere på de særlige handicapparkeringspladser, såfremt blot en af de befordrede har fået godkendt en ansøgning om et handicapparkeringskort og kortet placeres i forruden. Der står således ikke nogen steder i bekendtgørelsen, at brugeren af handicapparkeringskortet også skal være fører af køretøjet. Dermed sikres det, at den særlige parkeringsplads benyttes i forbindelse med befordring af en person, som Danske Handicaporganisationer har vurderet har et sådant behov, at betingelserne i bekendtgørelsens § 6 er opfyldt.

Jeg har svært ved at se for mig, hvordan det, hvis man indførte et institutionskort, ville skulle sikres, at kortet kun benyttes i tilfælde, hvor der utvivlsomt er en person, som lever op til betingelserne i bekendtgørelsens § 6. Dermed kan man risikere, at de særlige parkeringspladser bliver optaget af nogle, som de ikke er tiltænkt, og at det derfor vil være til gene for de mennesker i samfundet, som reglerne værner om.

Jeg finder på den baggrund ikke anledning til at ændre på de gældende regler, men vil i stedet henstille til, at institutionerne benytter sig af de muligheder, som de gældende regler giver mulighed for.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:14

Kl. 13:17

Mattias Tesfaye (S):

Tak for svaret. Jeg vil også starte med at sige, at vi ikke i Socialdemokratiet har lagt os fast på, præcis hvad vi mener om det her. Men jeg har personligt fået indtil flere henvendelser fra frivillige på ældrecentre på den københavnske vestegn, hvor jeg er valgt, og de siger, at når de tager nogle af beboerne på udflugter til Rødovre Centrum eller Brøndby Stadion, skal de hver eneste gang finde ud af, hvilke af beboernes parkeringskort de skal have med. Det er jo ofte nogle meget plejekrævende ældre – det kan f.eks. være ældre med demens – og det kan give praktiske problemer, at de ikke altid kan finde de parkeringskort og sådan noget, og det betyder, at der er en risiko for, at de frivillige ender med at få en parkeringsbøde.

Derfor spørger de: Når nu de ældre på danske ældrecentre bliver svagere og svagere og mere og mere behandlingskrævende, og flere og flere af dem reelt set er handicappede, og der også bliver udskrevet flere og flere mennesker, som er gangbesværede, ville det så ikke være lettere, at institutionen havde et parkeringskort, og at de kunne køre op i Rødovre Centrum og parkere bilen uden hver gang at skulle bytte kortene ud og sikre sig, at kortet også passede til en af dem, der var med bussen?

Kunne vi ikke være lidt large og sørge for, at dem, der er frivillige på vores ældrecentre, bliver mødt af lidt mindre bureaukrati?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:15

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har lidt svært ved at se problemet i, at man, hvis man skal af sted med en gruppe mennesker – lad os sige, der er tale om fem, hvoraf en eller to er handicappet – så tager det handicapparkingskort med, som den person eller de to personer har, hvorefter man så har fri mulighed for at parkere på handicapparkingspladser.

Alternativet ville jo være, at det var selve bilen, der var udstyret med et handicapparkingskort, og den ville så køre rundt med det til alle tider, uanset hvilke personer der sad i den. Det ville jo være en omgåelse af reglerne, og det ville også betyde, at der ville blive større rift om de handicapparkingspladser, der er, end der er i dag.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:16

Mattias Tesfaye (S):

Jeg benægter ikke, at det godt kan lade sig gøre i dag, jeg vil bare gerne diskutere, hvad der er mest praktisk og mindst bureaukratisk. De her biler er i forvejen købt uden afgifter, dvs. at man ikke bare kan køre på stranden i den med personalet. Den er jo for dem, der bor på plejehjemmet, ellers ville det være ulovligt, alene fordi de biler er købt uden afgifter.

Så det, som spørgsmålet egentlig går på, er: Når vi nu er i den heldige situation, at et stadigt stigende antal danskere frivilligt arbejder på plejehjem og får nogle af de ældre ud på ture, skal de så virkelig belemres med, at hver gang, de skal ud på en tur, skal de være sikre på, at fru Jensens handicapkort er med, og at hvis ikke det er med, skal de ligge og rode rundt efter det i skuffer og skabe? Kan vi ikke bare sige, at nu er vi i den situation, at de fleste, der bor på ældrecentre i Danmark, egentlig har ret til sådan et handicapkort, og derfor kan vi lige så godt lægge det i forruden i bilen og så lade det være tilknyttet institutionen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi skal overholde taletiden. Værsgo.

Kl. 13:17

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har ikke tallene med i dag, men jeg tror ikke, det er rigtigt, når hr. Mattias Tesfaye siger, at de fleste, der bor på ældrecentre, har ret til et handicapkort. Det tror jeg faktisk ikke er rigtigt. Jeg tror, at det er de færreste, der har det. Dermed er den problemstilling, som hr. Mattias Tesfaye prøver at gøre meget simpel, noget mere kompliceret end som så, for det ville jo så betyde, at bilerne kørte rundt for størstedelens vedkommende med personer, som ikke har ret til at parkere på handicapparkingspladser. Det er lagt over til danske handicaporganisationer at vurdere, hvem der har ret til det, og når man har fået den ret, så har man et kort, som man kan tage med i bilen, eller som ens plejere kan tage med i bilen, og så kan man parkere på en handicapparkingsplads.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:17

Mattias Tesfaye (S):

Jeg tror, at ministeren har ret i, at det ikke er et flertal, der har fået udstedt et handicapparkingskort, men jeg tror, at jeg har ret i, at det er et stadig stigende antal af de ældre på ældrecentre, som ville have ret til et handicapparkingskort, og derfor er mit spørgsmål her bare – og det kan jeg så høre at svaret er nej på – om ikke det ville være smartere og mindre bureaukratisk, hvis ældrecentre bare havde mulighed for at få udstedt sådan et til institutionen. Men jeg kan så høre, at det kommer vi nok ikke længere med i dag.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren til sidst.

Kl. 13:18

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror, at det muligvis vil være nemmere for nogle af de her institutioner, en lillebitte smule nemmere, for jeg synes ikke, at problemet med at tage et kort med er særlig stort i dag, men det, man så ville opnå, ville til gengæld så være, at der ville blive en benyttelse af handicapparkingspladser af de her busser, også når de transporterede beboere, som ikke har ret til at parkere på handicapparkingspladser, og dermed ville der være færre handicapparkingspladser til rådighed for dem, der faktisk er handicappede.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren.

Kl. 13:19

Spm. nr. S 210

4) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det er klogt at spare på DSB i lyset af problemerne med udrulningen af det nye signalprogram?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:19

Kl. 13:22

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op: Mener ministeren, at det er klogt at spare på DSB i lyset af problemerne med udrulning af det nye signalprogram?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 13:19

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Som spørgeren er inde på, kan man ikke se DSB's mulighed for at levere togdrift isoleret fra infrastrukturen. Det gælder også i forhold til signalprogrammet. Det er præcis på den baggrund, at jeg sammen med spørgeren og de øvrige partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten og Alternativet den 15. november 2017 blev enig om en ny strategi for signalprogrammet. Strategien sigter netop på at give de bedst mulige rammer for gennemførelse af togdriften.

Pointen er, at der med den nye strategi tages udgangspunkt i passagerer og de nye togleverancer, som elektrificeringen og dernæst udrulningen af signalprogrammet må tilpasse sig. Mit ministerium er i dialog med jernbanevirksomhederne om den præcise udmøntning af den nye strategi for signalprogrammet. Det er klart, at dette er en vigtig dialog at gennemføre.

Om den besluttede reduktion i DSB's kontraktbetaling vil jeg sige, at den svarer til den reduktion, som DSB's ledelse har indmeldt. Reduktionen baserer sig derfor på en fremskrivning af DSB's nuværende kontrakt med de effektiviseringer og økonomiforbedringer, som DSB selv anser for mulige, herunder effekterne af ændringerne på infrastrukturen. Jeg har svært ved at se, hvad problemet er ved at reducere kontrakten med det beløb, som DSB selv har indmeldt. For god ordens skyld kan jeg oplyse, at der i forhold til DSB vil blive korigeret for effekten af ændret ibrugtagning af ny bane mellem København og Ringsted. Derfor mener jeg, at svaret på spørgsmålet må være et ja.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:20

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til ministeren for det her meget, meget lange svar, som jo ikke rigtig gav noget sådan klart svar på, hvad det er, passagererne oplever derude. Sagen er her, at passagererne nu skal stå model til, at der er yderligere forsinkelser af signalprogrammet, og de ved jo godt, at det formentlig kommer til at betyde flere aflysninger, flere forsinkelser, flere problemer i det hele taget på jernbaneområdet.

Kan ministeren så ikke godt se, at det virker som et højst besynderligt signal, at regeringen siger: Okay, nu har vi de her problemer, nu kommer I til at opleve forsinkelser og aflysninger og alt muligt andet, men til gengæld tager vi lige og fjerner adskillige hundrede millioner kroner fra DSB? Den mulighed, DSB skulle have, for at kompensere lidt, sætte lidt ekstra busser ind, servere en ekstra kop kaffe og på en eller anden måde gøre det hele lidt mere spiseligt ude i den kollektive trafik, bliver i hvert fald ikke bedre, når man fjerner de her penge, og som vi har forstået det fra socialdemokratisk side, er det vist med hænderne bundet på ryggen, at DSB siger ja til det her.

Så kan ministeren ikke godt forstå det mærkelige signal i, at man midt i kaos og problemer siger, at nu gør vi det endnu sværere for DSB at navigere i det her ved at fjerne penge fra dem?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er jo rigtigt, at vores gamle signalsystemer fungerer ret dårligt, og at de afstedkommer problemer i trafikken, og det er derfor, vi skal have et nyt signalsystem, og det er derfor, det er værd at bruge penge på et nyt signalsystem. Det forhold, at det kommer til at tage lidt længere tid at installere de nye signalsystemer på især udvalgte strækninger, end vi havde forventet tidligere, gør så, at der vil være en længere periode, hvor man må leve med de gamle og de lidt dårlige signaler.

Men det betyder jo ikke, at de øvrige effektiviseringer, som DSB vurderer kan gennemføres, ikke skal gennemføres, og det betyder jo ikke, at staten, når DSB så har gennemført de effektiviseringer, bare skal yde en stor overbetaling for DSB's transportvirksomhed, selv om en effektiviseret drift gør den billigere. Det håber jeg hr. Rasmus Prehn er enig i.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:23

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes stadig væk, at ministeren taler udenom. F.eks. kan man høre på pendlertalsmændene, at de er højst kritiske over for det her. Jeg står her med et citat fra pendlertalsmanden på Kystbanen, Michael Randrup, og han siger her, at regeringen er i gang med at slagte hele den kollektive trafik. Gør det slet ikke noget indtryk på transportministeren, at den politik, ministeren står i spidsen for, bliver opfattet som en regulær slagting af den kollektive trafik?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:23

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, det er ærgerligt, at man har den opfattelse, og jeg synes, at hr. Rasmus Prehn skal lade være med at lade, som om han er enig i den opfattelse, for hr. Rasmus Prehn ved jo, at vi i disse år bruger 119 mia. kr. på investeringer i jernbanetrafikken i Danmark – 119 mia. kr. Til sammenligning bruger vi under en tredjedel på bedre veje i Danmark – så der er et stort misforhold.

Vi bruger rigtig mange penge på jernbanetrafikken, og derfor er det jo forkert at sige, at vi slagter jernbanetrafikken. Det er jo bare faktisk forkert, og det bør hr. Rasmus Prehn holde sig for god til at give nogen ret i.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:24

Rasmus Prehn (S):

Det her handler ikke om, at jeg giver nogen ret eller ikke ret. Jeg refererer bare en oplevelse af det hos nogle derude, der rent faktisk arbejder med at repræsentere togpasagererne. De oplever det som en slagting. Der er kaos, problemer, forsinkelser.

Det, regeringen så gør, er, at den siger: Vi fjerner yderligere penge fra DSB. Og i øvrigt vil vi ikke være med i forlig om Togfonden

DK, vi vil heller ikke være med i forlig om at gøre det bedre og billigere – vi vil ikke være med til noget som helst.

Det bliver opfattet af pendlere som en regulær slagting. Er ministeren ikke bekymret for, at vi jager endnu flere passagerer væk fra jernbanen og over i nogle biler, så der bliver endnu mere trængsel på vejene?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:24

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jo, jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at vores tog ikke kører så godt i dag grundet tidligere tiders for få og for små investeringer i jernbanetrafikken i Danmark, herunder på tidspunkter, hvor Socialdemokratiet havde regeringsmagten.

Men problemerne på Kystbanen knytter sig ikke til, at der falder for få penge af til DSB. De knytter sig til en infrastruktur, som er forældet. Hr. Rasmus Prehn ved jo godt, at når vi på et tidspunkt får elektrificeret skinnerne på Sjælland, vil vi kunne lade Kystbanen køre ud på det sjællandske regionalnet i stedet for at køre op igennem Sverige, hvor der er store forsinkelser – og det vil forbedre rettidigheden.

Så det er en af de ting, vi kan gøre. Og vi kan ikke fremskynde den proces, selv om vi så havde en milliard eller to milliarder mere.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er det det sidste spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:25

Spm. nr. S 211

5) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at der er behov for at drage andre end »virkeligheden« til ansvar for problemerne med udrulningen af det nye signalprogram, og skal det have ledelsesmæssige og kommunikative konsekvenser for Banedanmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 13:25

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg vil igen læse spørgsmålet op: Mener ministeren, at der er behov for at drage andre end »virkeligheden« til ansvar for problemerne med udrulningen af det nye signalprogram, og skal det have ledelsesmæssige og kommunikative konsekvenser for Banedanmark?

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:26

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. I sidste uge, den 15. november 2017, deltog både jeg og spørgeren sammen med den øvrige forligskreds i et møde, hvor hovedkonklusionerne fra Deloitte's eksterne review af signalprogrammet blev præsenteret. Tiden tillader ikke, at jeg går i detaljer med indholdet af reviewet. Det kan man selv se på ministeriets hjemmeside.

I korthed er sagen den, at det er en række uforudsete forhold, der gør, at ombordudstyringen af de gamle tog tager længere tid end planlagt. I reviewet konstateres det således, at leverancehistorikken for Alstom, som har kontrakten for installation af ombordudstyret i jernbanevirksomhedernes tog, tilsiger, at udrustningen af togflåden med ombordudstyr forventelig bliver væsentligt forsinket. Hvis jeg derfor var blevet spurgt, hvem der var ansvarlig for de tidligere mere optimistiske forudsigelser om, hvor lang tid det ville tage, kunne jeg have peget på især den tilbudsgivende virksomhed Alstom, som tydeligvis har undervurderet opgaven. De kontraktmæssige konsekvenser af det, skal vi derfor have afklaret.

For så vidt angår ledelsen i Banedanmark, blev den skiftet ud sidste år, og det er den nye ledelse, der har været med til at få problemerne med signalprogrammet frem i lyset. Den er også gået i gang med at rydde op efter fortidens synder og finde konstruktive løsninger på de uforudsete problemer, som er opstået. Det er helt klart, at der er problemer, men den nuværende ledelse er efter min vurdering ikke et af problemerne, men en vigtig brik i løsningen på problemerne.

Jeg har derfor samme forventning som Deloitte, nemlig at der vil komme markante forbedringer i Banedanmarks risiko-, kontrakt-, og budgetstyring over de kommende år. Det er en utaknemlig opgave, der skal løses i Banedanmark, og jeg er derfor glad for, at spørgeren sammen med resten af forligskredsen i sidste uge bakkede op om den nye plan, som Banedanmarks ledelse har lagt frem. Tak for ordet.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:27

Rasmus Prehn (S):

Endnu en gang tak til ministeren for at repetere omfanget af de signalproblemer, vi har. Det er altid godt lige at få ridset op, hvad det er, der er op og ned på det. Det er meget, meget ulykkeligt, at vi er havnet i den her situation, og der er ikke nogen tvivl om, at det nok heller ikke bliver bedre af, at regeringen slet ikke vil være med, når det handler om at rette op på fremtidens jernbane – den står uden for Togfonden DK, står uden for »Bedre og Billigere« og vil nu også fjerne penge fra DSB.

Men spørgsmålet relaterer sig mere til det her med, om der er nogen, der kan drages til ansvar, og når nu vi så står i den her situation og ministeren i sit svar her i dag selv giver udtryk for, at vi da skal have fulgt op på de kontraktlige konsekvenser af det her, så forekommer det, som ministeren giver udtryk for til pressen efter det her møde, da mildest talt underligt, for han siger: Jamen prøv og hør, vi kan ikke drage nogen til ansvar, det er virkelighedens skyld. Det er virkelighedens skyld? Altså, man ser jo for sig, at ministeren er involveret i en trafikforseelse eller kører ind i en anden bilist, og bedst som den anden bilist står der og tænker: Jeg vil have nogle oplysninger her, så jeg kan drage et forsikringselskab til ansvar, så springer ministeren ud og siger: Jamen prøv og hør, det er virkelighedens skyld!

Altså, kan ministeren ikke selv høre, at det virker meget ansvarsforflygtigende, at ministeren på det møde, hvor vi endnu engang skal stå og præsentere borgerne for forsinkelser, fordyrelser, som det eneste svar på, hvis ansvar det er, siger, at det er virkelighedens skyld?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:29

Kl. 13:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Hr. Rasmus Prehn lader i sit spørgsmål, som om penge fra »Bedre og Billigere«, Togfonden DK og kontraktpenge til DSB kan løse problemerne med signalprogrammet. Det er ikke korrekt. Derfor er det bare en retorisk finte, som hr. Rasmus Prehn begynder med der, i øvrigt vel vidende at regeringen gerne vil være med i »Bedre og Billigere«, men at det er blevet nægtet af Socialdemokraterne, at vi kan blive optaget, og vel vidende at vi også gerne vil være med i Togfonden DK, hvis ellers Socialdemokraterne ville besinde sig på noget realisme i Togfonden DK som f.eks. den realisme, Dansk Folkeparti som et togfondspartierne har, i forhold til hvad der kan gennemføres i fase 2, men det ønsker hr. Rasmus Prehn jo ikke. Hr. Rasmus Prehn ønsker, at regeringen skal tilslutte sig et projekt, der er urealistisk. Så alt det her til side.

Jeg blev spurgt om, hvem der er ansvarlig for, at det tager så lang tid at udstyre tog, gamle tog, med ombordudstyr, og til det svarede jeg: Det er virkeligheden, der har ansvaret for det. Hvis jeg var blevet spurgt om, hvem der har ansvaret for at have undervurderet opgaven med det, så ville svaret jo have været: Jamen det er jo primært tilbudsgiver, nemlig Alstom, som har undervurderet, hvor lang tid det vil tage.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:30

Rasmus Prehn (S):

Så det er i virkeligheden journalisterne, der har spurgt forkert, kan vi så forstå på ministeren. Men kunne ministeren ikke selv have ræsonneret sig frem til, hvad det var, der ligesom var spørgsmålet her? For det, som borgerne er interesserede i – når vi nu igen oplever forsinkelser, når vi nu igen oplever kaos, og når vi nu igen oplever fordyrelser – er, at der er nogen, der skal stå til regnskab for det her. Borgerne har da ikke nogen forventning om, at det er lykkedes os at lave en kontrakt med Alstom og Thales-Strukton, og hvem der ellers er involveret i det her, hvor det ikke er skrevet ind, at hvis det bliver forsinket, eller hvis det, man har stillet os i udsigt, ikke kan lade sig gøre, så hænger vi ikke på regningen.

Det, som jeg tror mange borgere, navnlig dem, der sidder ude i togene og bliver forsinkede, gerne vil vide, er, om de, der har solgt den her vare, som de så ikke kan levere, ikke skal betale, når den ikke bliver leveret.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Værsgo.

Kl. 13:31

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Hr. Rasmus Prehn gentager igen, at signalprogrammet er blevet dyrere. Altså, det budget, vi står med i dag, er ca. 5 mia. kr. mindre, end da man besluttede sig for signalprogrammet. Dengang havde man et budget på godt 24 mia. kr., og nu har man et budget på næsten 19 mia. kr. Det vil sige, at det blevet billigere, i forhold til da man traf beslutningen om at bygge et signalsystem. Da man traf den beslutning, sagde man: Et nyt signalprogram kræver et budget på godt 24 mia. kr. I dag kigger vi på en pris på knap 19 mia. kr., så det er ikke blevet dyrere, det er blevet billigere.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det det sidste spørgsmål. Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Ja, det, der er ved det, er, at det jo er sådan, at ved at skulle vedligeholde de oprindelige signaler får vi en ekstraregning, som vi ikke ville have fået, hvis havde kunnet rulle de nye ud noget hurtigere. Så vi står jo med noget andet end det, vi har betalt for, noget andet, end der står i den kontrakt, der er blevet lavet. Det spørgsmål, som jeg gerne vil have svar på, som Socialdemokratiet gerne vil have svar på, og som jeg tror i tusindvis af togpassagerer gerne vil have svar på, er: Skal de mennesker, der har solgt os den her vare, som de ikke leverer, ikke stilles til ansvar, eller er det bare virkelighedens skyld?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Som jeg også svarede i mit første svar på hr. Rasmus Prehns spørgsmål, så undersøger vi og går til de kontrakter, som er indgået med Alstom, for at finde ud af, om der kan gøres et økonomisk ansvar gældende, eller om man på anden måde kan gøre projektet bedre. Det er vi jo i fuld gang med, så det er en åben dør, som hr. Rasmus Prehn der sparker ind. Det er mit indtryk, at hr. Rasmus Prehn synes, at den proces, der er, er ligesom den skal være. Hr. Rasmus Prehn har jo deltaget i aftalen om, hvordan vi skal håndtere det her fremadrettet.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet, og spørgetiden er sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 83:**Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. (Øget søgning til erhvervsuddannelse for voksne m.v.).**

Af undervisningsministeren (Merete Riisager).

(Fremsættelse 09.11.2017).

Kl. 13:33

Forhandling**Formanden (Pia Kjærsgaard):**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Det her er et rigtig godt lovforslag, som Socialdemokratiet kan støtte. Jeg tror efterhånden, det er åbenlyst for enhver, at vi igennem mange år førte en forfejlet uddannelsespolitik i Danmark – en politik, der i al for høj grad vejledte unge i retning af gymnasiet og videregående boglige uddannelser. Det straffer os nu. Det straffer virksomhederne, der mangler faglærte. Det straffer samfundsøkonomien, der rammes af tabte eksportindtægter og øgede udgifter til forsørgelse. Det straffer unge, der ikke har fået stimuleret deres talenter, men er kørt sure i studier, der dybest set ikke interesserer dem.

Nu har vi i fællesskab skiftet position: Hellere en god frisør end en middelmådig filosof. Det er intentionen bag erhvervsskolereform-

men fra 2015. Der er fokuseret meget på de kvantitative ambitioner med reformens målsætninger, nemlig at mange flere unge direkte efter folkeskolen skal søge mod handelsskolerne og SOSU-skolerne og de tekniske skoler. Der er fokuseret mindre på reformens kvalitative ambitioner, desværre. For reformen er først som sidst en kvalitetsreform, hvor vi forventer mere af de nystartede elever, vi forventer mere i overgangen til hovedforløbet, og vi forlanger mere af underviserne og skolerne. Vi understreger, at ingen skal bestå, hvis ikke de kan deres fag. Vi har også styrket opmærksomheden på elevernes praktiktid i virksomhederne.

Vi tror ikke på, at man kan tale uddannelserne op. Prestigen skal nok stige, men først når kvaliteten faktisk løftes. Vi kan ikke snakke os til et bedre renommé for erhvervsskolerne. Vi kan og skal heller ikke appellere til de unges og forældrenes samfundssind ved at understrege, at samfundet kommer til at mangle faglærte. Det er de da ligeglade med – heldigvis.

Flere unge tilvælger uddannelserne, efterhånden som det bliver tydeligt for alle, at kvaliteten løftes; når det bliver tydeligt for alle, at der er beskæftigelse med ordentlig indtjening; når alle kender nogle faglærte, der har brugt deres uddannelse til at læse videre; og når andre unge fortæller om de gode oplevelser, der følger af at være på arbejdsmarkedet i en tidlig alder. Vi tror på, at vi er på den her rette vej, men det er en supertanker, der skal vendes. I den proces er det vigtigt ikke at få kolde fødder midtvejs. Vi står derfor fast på reformens grundlæggende principper, men vi har også samtidig sagt, at vi gerne justerer lovgivningen, hvis der er regler, som forhindrer reformen i at virke. Det er en række af de her småjusteringer, vi i dag skal førstebehandle.

Det bliver mindre bureaukratisk for skolerne og for voksne elever at få tilrettelagt en erhvervsuddannelse. Vi justerer loven, så det bliver præciseret, hvilke rettigheder der gælder for gravide og langtidssyge elever. Vi tager et vigtigt skridt i retning af at bekæmpe virksomhedernes misbrug af delaftaler for elever, der ikke har en normal uddannelsesaftale. Det er alt sammen godt. Vi ser derfor frem til lovbehandlingen og støtter som sagt forslaget.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen kommentarer, bemærkninger eller spørgsmål. Fru Tilde Bork, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Tilde Bork (DF):

Tak for det, formand. Vi behandler her lovforslag L 83. Erhvervsuddannelse for voksne blev indført med erhvervsuddannelsesreformen tilbage i 2015. Hensigten hermed var at øge tilgangen til erhvervsuddannelserne. Desværre har tilgangen ikke været helt som forventet. Derudover har implementeringen af en såkaldt euv været kompleks, og det har været vanskeligt at gennemføre undervisningen i overensstemmelse med gældende regler.

Forslaget her har derfor til hensigt at justere nogle forskellige regler for erhvervsuddannelserne. Heriblandt kan nævnes, at man fremover vil ophæve maksimumgrænsen på 2 års praktikuddannelse. Denne grænse udgør i dag en udfordring i forhold til at give de voksne elever tilstrækkelig tid i oplæringen, er der meldt tilbage fra virksomhederne. Derudover vil elever, der mangler et certifikatfag fremover kunne tage et fag sideløbende med undervisningen på hovedforløbet. Dette er meget positivt, da den tidligere ordning hverken var hensigtsmæssig for voksne elever eller for skolen.

Det er vigtigt, at vi fremover får øget tilgangen til erhvervsuddannelserne, så vi sikrer en tilstrækkelig faglært arbejdskraft. I Dansk Folkeparti er vi derfor meget glade for, at der nu foretages en række justeringer, så vi kan gøre erhvervsuddannelserne mere attrak-

tive. Med disse ord kan jeg oplyse, at Dansk Folkeparti støtter forslaget og ser frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anni Matthiesen, Venstre.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, formand. I dag førstebehandler vi L 83, som har til formål at lave nogle mindre justeringer af Erhvervsuddannelse for voksne, også kaldet euv. Og hvorfor er det så, vi gør det? Jo, fordi tilgangen til euv ikke har udviklet sig helt, som vi havde forventet, og fordi implementeringen af den erhvervsuddannelsesreform, som vi indførte tilbage i 2014, har vist sig at være for kompleks på eudområdet. Og når vi oplever, at der er ting, som ikke går, som de burde, så mener jeg også, det er helt rigtigt, at vi nu tager fat på at rette op på de ting.

Det gør vi med det lovforslag, som vi behandler nu. Med det her lovforslag laver vi nemlig nogle justeringer, som gør, at reglerne passer bedre til eud-elevernes behov. Vi gør reglerne mere fleksible, og vi letter også administrationen i forhold til bl.a. undervisningstid og praktikophold. For reglerne skal ikke spænde ben for de voksne, der vælger at tage en erhvervsuddannelse. Nej, i stedet skal vi sørge for at gøre det, som jo egentlig var meningen fra starten, sådan at endnu flere får lyst til og mod på også at tage en erhvervsuddannelse. Det har vores samfund nemlig brug for. Vi hører det jo igen og igen, og jeg tror egentlig, at vi alle sammen på tværs af partier er enige om, at vi skal gøre en indsats for at få flere unge til at tage en erhvervsuddannelse, for det er det, arbejdsmarkedet råber på.

Hvis vi skal sørge for den nødvendige arbejdskraft, er vi også nødt til at gøre det mere attraktivt bl.a. at tage en eud-erhvervsuddannelse. Og vores regering har jo gjort rigtig mange ting for at sikre, at flere unge vælger en erhvervsuddannelse. Jeg siger ikke, vi er i mål, men vi er forhåbentlig på vej. For hvis vi ikke når i mål, ved vi jo, at vi i sidste ende mister rigtig mange af de gode ressourcer, som bl.a. voksne mennesker indeholder i forhold til at tage en erhvervsuddannelse. Og med det her lovforslag er jeg glad for at vi nu får fjernet nogle barrierer og kan gøre det mere attraktivt og mindre bøvlet for vores voksne at tage en erhvervsuddannelse.

Jeg har lovet at hilse fra De Konservative og sige, at de ligesom Venstre støtter det her lovforslag.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Jakob Sølvhøj, Enhedslisten.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Jakob Sølvhøj (EL):

Med lovforslaget her rettes der endelig op på en helt urimelig mangel på retssikkerhed, der har hersket på erhvervsuddannelsesområdet i årevis, når det gælder elevers mulighed for at få forlænget deres uddannelsesaftale, når de i en periode har haft lovligt fravær fra deres uddannelse. Det har ikke mindst være fuldstændig grotesk, at kvinder, der har været fraværende fra uddannelsen på grund af graviditet og fødsel, er blevet frataget muligheden for at færdiggøre deres uddannelse, fordi arbejdsgiveren har afvist at forlænge deres uddannelsesaftale.

Fagbevægelsen har i årevis – jeg har selv haft fornøjelsen af at deltage i det – kæmpet med arbejdsgiverne både på det private område og på det offentlige område om problemstillingen vedrørende uddannelsesforlængelse i forbindelse med barsel. Og først ved den hø-

jesteretsdom, der faldt i 2015, blev der accepteret en rimelig retstilstand. Det er rigtig godt, at den afgørelse fra Højesteret for et par år siden nu følges op af en lovændring, der præciserer bestemmelserne i loven, både hvad angår de problemstillinger, der er i forbindelse med graviditet, og hvad angår de øvrige forhold, som er nævnt i lovens § 58, og som giver adgang til en forlængelse af uddannelsesaf-talen.

I Enhedslisten er vi også godt tilfredse med, at maksimumsgræn-sen på 2 års praktikuddannelse og den obligatoriske individuelle af-kortning af skoleundervisningen på erhvervsuddannelserne for voks-ne afskaffes, selv om jeg vil sige, at vi godt kunne have ønsket, at der blev gennemført yderligere ændringer af bestemmelserne om af-kortning af uddannelsesforløbene for voksne, der gennemfører en er-hvervsuddannelse. Det er simpelt hen en ejendommelighed, at vi har en bestemmelse, som indebærer, at voksne, der tager en erhvervsud-dannelse, pr. definition lærer 10 pct. hurtigere end unge, der tager en erhvervsuddannelse. Det er ikke nogen fornuftig ordning, det for-styrer voksenuddannelserne på en række områder, og derfor havde vi gerne set, at man var gået et skridt videre og også havde afskaffet den obligatoriske standardafkortning af euv i forbindelse med lov-ændringerne.

Vi kan også tilslutte os de foreslåede ændringer vedrørende real-kompetencevurdering og indførelsen af muligheden for at følge og afslutte forløb og opnå certifikat på grundforløbet, samtidig med at man gennemfører undervisningen på hovedforløbet.

Til gengæld vil jeg sige, at vi er noget skeptiske over for forslaget om at lempe kravet om korte uddannelsesaftaler, der i dag skal omfatte mindst én skoleperiode sammen med en praktikperiode af erhvervsuddannelsens hovedforløb. Vi har noteret os i de hørings-svar, der er kommet, dels fra Erhvervsskolernes ElevOrganisation (EEO), dels fra Uddannelsesforbundet, at der er en skepsis i forhold til at lempe kravene til de korte uddannelsesaftaler. Vi overvejer der-for i øjeblikket, om vi skal stille ændringsforslag til den her del af lovforslaget, og skulle ændringerne blive gennemført, som de ligger nu, så vil vi i hvert fald opfordre ministeren til at følge udviklingen i brugen af korte aftaler meget tæt, sådan at der holdes nøje øje med, om ændringerne får negative konsekvenser for elevernes trivsel og uddannelsens kvalitet, så der i givet fald hurtigt kan gribes ind med en ændring af bestemmelserne.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Henrik Dahl, Liberal Alliance.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Formålet med lovforslag L 83 er at forbedre søgnin-gen til euv, dvs. Erhvervsuddannelse for voksne. Det er en bred kreds af partier, som omfatter regeringspartierne, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Radikale Venstre og SF, blevet enige om.

Det gode ved lovforslaget er, at det fjerner en hel masse bureau-kratiske benspænd, som man i aftalekredsen er blevet enige om gør det unødigt besværligt at administrere euv. Og bureaukratiske ben-spænd er der jo masser af på stort set alle ministerområder. Det er sværere at søge fra puljer, end det burde være. Det er mere besværligt for myndighederne at behandle ukomplicerede sager om længe-revarende sygdomsforløb, end det burde være. Det er tungere at ad-ministrere sociallovgivningen, end det burde være. Og sådan kunne man faktisk blive ved langt ud over den tid, vi har til førstebehand-lingerne.

Jeg kunne godt ønske, at Folketingets partier oftere, end det er tilfældet, gik sammen om at afbureaukratisere den offentlige sektor, men lidt har jo også ret, og for mig er det vigtigste måske i virkelig-

heden, at en bred kreds af ansvarlige partier i det hele taget erkender, at Folketinget har et stort medansvar for det unødige bureaukrati, der er overalt i den offentlige sektor. Og det vil altså også sige på euv, erhvervsuddannelse for voksne. Og derfor, selv om det måske ikke er så meget i det store billede, støtter Liberal Alliance naturligvis varmt lovforslaget.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Alternativets ordfører er ikke til stede i Folketingssalen, så vi går videre til fru Marlene Borst Hansen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Som de andre ordførere har sagt her fra talerstolen, har det her lov-forslag, L 83, til formål at justere på lov om erhvervsuddannelser, så vi forhåbentlig i fremtiden ser en øget tilgang til erhvervsuddannelse for voksne. Jeg vil ikke gennemgå enkeltelementerne, for det er der andre ordførere der har gjort.

Jeg vil blot sige, at Radikale Venstre naturligvis vil stemme for lovforslaget. Og vi håber virkelig på, at de her ændringer vil få en positiv effekt på tilgangen i fremtiden.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Karsten Hønge, Sociali-stisk Folkeparti.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Erhvervsuddannelserne er et fantastisk tilbud til de unge og til de æl-dre, som ikke i første omgang fik en uddannelse. Uddannelserne gi-ver et bedre liv til den enkelte: større indflydelse på eget liv, højere løn, et længere liv og mere sundhed. Og alligevel står omkring 70.000 under 30 år uden uddannelse, og titusinder af ufaglærte lever et usikkert arbejdsliv, hvor man ikke er sikker på hvor man kan finde det næste job.

Flere faglærte er godt for samfundet, og det er godt for virksom-hederne, men uddannelse er, som jeg sagde, først og fremmest godt for den enkelte. Og det er virksomhederne, der har et stort ansvar, men også Folketinget skal kunne løfte opgaven. Vi skal gøre det så attraktivt som muligt at tage en erhvervsuddannelse, herunder fjerne de sten og snubletråde, der kan være for at få voksne i gang med en uddannelse.

Et enkelt sted vil jeg sige at jeg er en anelse skeptisk, og det gæl-der forslaget om at lempe vilkårene for kortere aftaler. Det her må ikke udvikle sig til et tag selv-bord for arbejdsgiverne og reducere lærlingene til daglejere. SF vil holde nøje øje med udviklingen på det her område.

Men i øvrigt støtter SF forslaget.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:49

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de partier, der bakker op om dette lovforslag om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Lovforslaget er et vigtigt led i arbejdet med at gøre det mere attraktivt for flere at tage en er-hvervsuddannelse, også de voksne elever over 25 år. En erhvervsud-dannelse er et attraktivt uddannelsesvalg, først og fremmest for den

enkelte, men det er også positivt for hele samfundet, at vi får flere dygtige faglærte. Vi har stor opmærksomhed på de unge og på, at de skal tage en ungdomsuddannelse lige efter endt skolegang, og det fokus skal vi fortsat have. Men vi må ikke glemme de voksne, og derfor skal det også være attraktivt for dem over 25 år at tage en erhvervsuddannelse.

Det centrale punkt i forslaget er justeringer af erhvervsuddannelsen for voksne. Justeringerne af euv skal understøtte erhvervsuddannelsesreformens ambitioner om at øge tilgangen til erhvervsuddannelserne og sikre tilstrækkelig faglært arbejdskraft til virksomhederne. Justeringerne af euv betyder basalt set, at voksne elever i mindre omfang end i dag vil have pligt til at få deres uddannelse afkortet. De har fortsat ret til det, men ikke pligt til individuelle skønsmæssige afkortninger af uddannelsen. Det skulle gerne betyde, at flere voksne elever får mod på at tage en euv – og i høj grad også de voksne, som umiddelbart fremstår uddannelsesparate, fordi de har været på arbejdsmarkedet i en årrække, men som i praksis har vanskeligt ved at gennemføre et afkortet uddannelsesforløb. Lovforslaget giver dermed flere voksne mulighed for at gennemføre en erhvervsuddannelse, og det er positivt for den enkelte. Uddannelse er en vigtig nøgle til at forsørge sig selv og få magt over sit eget liv og sin egen fremtid. Men det er også en fordel for virksomhederne, fordi voksne elever med erfaringer ofte er ganske attraktive på grund af deres generelle modenhed og tidligere erfaringer fra arbejdsmarkedet.

Forslaget vil også betyde en lettelse af de administrative byrder for skolerne, fordi de ikke i lige så høj grad skal organisere meget forskellige uddannelsesforløb på grund af elevernes individuelle afkortninger. Det betyder, at skolerne kan tilrettelægge undervisningen mere sammenhængende for alle elever. Endelig betyder justeringerne af euv, at de faglige udvalg kan få dækket udgifterne til svendep prøver for alle euv-elever, hvilket jo i sagens natur vil være en fordel for udvalgene.

Ud over de nævnte ændringer på euv-området indeholder forslaget yderligere tre punkter. For det første bliver reglerne om elevers og virksomheders ret til at forlænge en uddannelsesaftale tydeligere. Det kan f.eks. være i forbindelse med en elevs graviditet eller længe-revarende sygdom, hvor der ikke bør være tvivl om elevernes og praktikvirksomhedernes rettigheder og pligter. Der er tale om en konsekvensændring som følge af en højesteretsdom. For det anden indføres der digitale beviser for erhvervsuddannelserne. Det vil lette de administrative procedurer for skoler og elever. Og for det tredje lempes kravet om, at korte uddannelsesaftaler skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en hel praktikperiode af en erhvervsuddannelses hovedforløb. Det vil styrke vækstuddannelsesprincippet og betyde, at en større andel af elevernes samlede uddannelsestid vil foregå på rigtige arbejdspladser i rigtige virksomheder frem for i skolepraktik.

For mange administrative byrder, indviklede regler og andre bænspænd er ikke en motivationsfaktor, og derfor er dette lovforslag et vigtigt skridt på vejen mod at gøre erhvervsuddannelserne til et endnu mere attraktivt valg – i dette tilfælde for de mere modne elever. Tak for de drøftelser, vi har haft her i salen i dag. Jeg ser frem til eventuelle spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Tak for ordet.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love. (Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, indførelse af modregningsadgang, ændring af klageproces m.v.).

Af undervisningsministeren (Merete Riisager).
(Fremsættelse 09.11.2017).

Kl. 13:53

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Vi skal i dag behandle et forholdsvist teknisk lovforslag om modelparametre for erhvervsuddannelser. Men selv om det lyder teknisk, skal vi ikke undervurdere betydningen af det her lovforslag. Det handler om at løse et vigtigt samfundsproblem, nemlig at vi på nogle områder virkelig mangler praktikpladser – der er unge, der går på praktikpladscentrene og mangler en virksomhed at komme ud i – og på andre områder har åbne elevpladser, f.eks. i industrien, hvor vi mangler unge, der har lyst til at tage en uddannelse.

Forslaget er en udløber af trepartsaftalen med fagbevægelsen og Dansk Arbejdsgiverforening. Her blev det aftalt at gennemføre et gammelt socialdemokratisk ønske, nemlig at det skal være dyrere ikke at tage elever. Virksomheder, der ikke tager uddannelsesansvar, må altså til lommerne. Til gengæld får virksomheder, der tager uddannelsesansvar, en økonomisk gulerod. Det er kun godt.

Bag den her ordning skal der så være et kompliceret regnestykke. Vi havde gerne set en mere simpel model, men okay, hvis det her er, hvad der kan samle opbakning, så må det være sådan. Det vigtigste er, at vi får skabt flere praktikpladser, og derfor stemmer vi ja.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Tilde Bork, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Tilde Bork (DF):

Tak. Vi behandler her lovforslag L 84. Med lovforslaget fastsættes for arbejdsgiverne en måluddannelsesratio, der beskriver forholdet mellem praktikårselever og erhvervsuddannede årsværk, som arbejdsgiverne skal præstere for at leve op til målet om 8.000-10.000 flere praktikpladser. Dette betyder i praksis, at arbejdsgivere, som er omfattet af loven, skal betale et merbidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at kunne opfylde måluddannelsesratioen. Dette merbidrag vil finansiere en bonus for merbeskæftigelse for praktikpladser.

I Dansk Folkeparti er vi meget positive over for trepartsaftalen om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser. Vi synes, det er positivt, at man med trepartsaftalen giver en belønning til de arbejdspladser, der er med til at uddanne er-

hvervsfaglig arbejdskraft. I Dansk Folkeparti har vi et stort ønske om, at flere vælger at tage en erhvervsuddannelse, og derfor er vi også nødt til at sikre, at de unge i den forbindelse kan finde sig en praktikplads. Derfor hilser vi dette lovforslag meget velkommen og ser frem til udvalgsbehandlingen. Tak for ordet.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anni Matthiesen, Venstre.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak. I dag førstebehandler vi også et lovforslag, der hedder L 84, og som er en konsekvens af den trepartsaftale, som det lykkedes vores tidligere Venstre-regering at indgå med arbejdsmarkedets parter tilbage i 2016 – en trepartsaftale, som skulle sikre tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark, og som også skulle være med til at skabe 8.000-10.000 ekstra praktikpladser årligt, når vi når frem til 2025.

Som en del af arbejdet med trepartsaftalen skabte vi nogle incitamenter for virksomhederne, som gør, at virksomheder i højere grad kommer til at bidrage til at skabe praktikpladser og dermed være med til at uddanne erhvervsfaglig arbejdskraft, som jo i sidste ende også kommer virksomhederne til gavn. Med det her lovforslag sikrer vi nu, at hvis man tager et ansvar og løfter en større opgave med at få sikret flere praktikpladser, ja, så kommer man også til at blive mere belønnet, mens de virksomheder, som i mindre grad er med til at løfte ansvaret, modsat kommer til at skulle indbetale lidt mere.

Så der er tale om en smart omfordeling; en omfordeling, som gavner de mange unge mennesker, som har fulgt opfordringen om at tage en erhvervsuddannelse, men som måske har haft svært ved at finde en praktikplads; en omfordeling, som skal hjælpe virksomhederne til også i fremtiden at skaffe den rette arbejdskraft, og som vil gavne hele vores samfund, fordi den bidrager til, at efterspørgslen på arbejdskraft med bestemte uddannelser i højere grad vil passe til udbuddet af den arbejdskraft. Det handler om, at vi skal skabe en bedre balance mellem de kvalifikationer, der er brug for på arbejdsmarkedet, og de kvalifikationer, som vore unge mennesker får igennem deres uddannelse.

Med det her lovforslag forbedrer vi netop den balance. For med lovforslaget laver vi år for år en ny beregning af, hvordan vi skal fordele praktikpladsafhængig støtte til virksomhederne ud fra de forventninger, vi har, om udviklingen i udbud og efterspørgsel på arbejdskraft. For med den rette arbejdskraft kan vi skabe mere vækst og udvikling og flere arbejdspladser, forhåbentlig i hele landet. På baggrund af det støtter Venstre lovforslaget, og jeg skal hilse fra De Konservative og sige, at de også bakker det her lovforslag op.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jakob Sølvhøj, Enhedslisten.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Jakob Sølvhøj (EL):

Lovforslaget her er en opfølgning på tidligere lovgivning, der udmønter trepartsaftalen om praktikpladser fra august 2016. Vi har i Enhedslisten i forbindelse med behandlingen af de tidligere lovforslag givet udtryk for, at vi alvorligt tvivler på, at trepartsaftalen i væsentligt omfang vil bidrage til at løse praktikpladsproblemet, og som praktikpladstillene har udviklet sig siden aftalens indgåelse, er vores tvivl på aftalens effekt ikke blevet mindre. Det er vores vurdering, at det vil blive nødvendigt med nye initiativer, hvis det skal blive muligt at leve op til de mål, der er sat i trepartsaftalerne, for en forøgel-

se af praktikpladsantallet, altså at der skal etableres 8.000-10.000 flere praktikpladser de kommende år.

Men vi har betragtet aftalen som et lille skridt i den rigtige retning. Derfor har vi støttet de lovforslag, som tidligere er vedtaget for at udmønte aftalen, og vi kan tilsvarende tilslutte os det foreliggende forslag.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Henrik Dahl, Liberal Alliance.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Folketinget vedtog sidste år en lovændring, som indebar, at man indførte Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, AUB. Ideen var, at der skulle indføres et praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag. Ordningen betyder, at virksomheder, der bidrager til at uddanne faglærte, bliver belønnet, mens virksomheder, der ikke gør det, skal betale et større beløb til AUB.

Hvis der er noget, jeg har lært af at sidde i Folketinget, så er det, at økonomisk teori er hundrede procent rigtig. Det, man belønner, får man mere af; det, man straffer, får man mindre af. Og udbyder man 1.000 generalister med svag faglig fundering til arbejdsmarkedet, finder de også et arbejde. Derfor er det en rigtig god idé, at man nu vil belønne de virksomheder, der påtager sig et socialt ansvar.

Men der er ingen roser uden torne. Hvis man skal have systemet til at virke, kræver det faktisk en beregningsmodel, som fastsætter de takster, virksomhederne skal betale. Modellen giver sig ikke bare til spontant at virke.

I lovændringen fra juni fremgik det, at beregningsmodellen var midlertidig, og at der ved lov skulle fastsættes en permanent model, der skulle træde i kraft fra 2018. Og ligesom der er noget, der hedder konsekvensrettelser, så er der så også åbenbart noget, der hedder konsekvenslovgivning, for konsekvensrettelser er jo logiske rettelser, der følger af en beslutning, og konsekvenslovgivning er jo sådan set det samme, altså lovgivning, der følger logisk af en tidligere taget beslutning.

Eftersom vi i Liberal Alliance er fuldstændig enige i den oprindelige beslutning, er vi naturligvis også enige i konsekvenslovgivningen og bakker lovforslaget op.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Alternativets ordfører er ikke til stede i Folketingssalen, og så er det fru Marlene Borst Hansen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Med den her lov fastlægger vi nye modelparametre for beregning af arbejdsgivernes praktikpladsafhængige AUB-bidrag for 2018. Modelparametrene 2018 er beregnet og fastsat i et samarbejde mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO – og Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti. Det er godt med lange ben. Værsgo.

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Tak. Det er godt, at trepartsforhandlingerne tager fat på den store udfordring, der ligger i manglen på praktikpladser, men jeg må sige, at jeg undrer mig en anelse over det noget beherskede ambitionsniveau, når vi nu kan konstatere, at over 12.000 står i kø for at finde en praktikplads, og når man så kan se, at trepartsforhandlingerne lægger ud med et ambitionsniveau på at skaffe 8.000-10.000. Men hvorfor dog – hvad så med resten? Hvorfor er der ikke flere håndfaste konsekvenser over for de arbejdsgivere, der ikke løfter opgaven. Jeg synes, at der er lidt for meget med venlige opfordringer til virksomhederne uden egentlig konsekvens.

Lovforslaget arbejder med det mundrette begreb modelparametre. Man kunne også bare kalde det for tvungen solidaritet mellem arbejdsgiverne, altså at man har en hane, man drejer på, og så fosser der flere penge ind i kassen, og så drejer man på en anden hane, så flere penge fosser ud til de virksomheder, der så rent faktisk påtager sig et uddannelsesansvar. Det er et godt princip, og derfor støtter SF lovforslaget.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det undervisningsministeren. Værsgo.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Jeg vil gerne starte med at sige tak til de partier, der bakker op om dette lovforslag, som fremsættes som led i opfølgningen på lov nr. 706 af 8. juni 2017. Erhvervsuddannelserne står højt på regeringens politiske dagsorden. Det er vigtigt, at vi har stærke erhvervsuddannelser i Danmark, som de unge har lyst til at søge og gennemføre.

I juni i år vedtog et flertal i Folketinget en lovændring, der betød, at der blev indført et praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, også kaldet AUB. Ordningen betyder, at virksomheder, der bidrager til at uddanne faglærte, bliver belønnet, mens virksomheder, der ikke i tilstrækkelig grad stiller praktikpladser til rådighed, skal betale et større beløb til AUB. Det er sund fornuft. Hvis ikke man bidrager på den ene måde, må man bidrage på den anden måde.

For at kunne beregne, hvilket beløb en virksomhed skal betale til AUB, er der opstillet en række modelparametre. I lovændringen fra juni fremgik det, at disse parametre var midlertidige og skulle genberegnes og fastsættes endeligt for 2018 ved et nyt lovforslag. Og det er grunden til, at vi er her nu.

Med dette lovforslag skal modelparametrene for 2018 fastsættes. Disse modelparametre tager højde for udbud og efterspørgsel – altså, vil der være en stigende eller faldende efterspørgsel på arbejdskraft med den pågældende uddannelse i fremtiden? Dette skal naturligvis ses i forhold til det forventede udbud af arbejdskraft. Alt dette med modelparametre og det praktikpladsafhængige AUB-bidrag kan virke kompliceret, men vi tror, det virker.

Jeg vil gerne sige, at erhvervslivet ikke som sådan bliver pålagt en ekstra regning med lovforslaget. Regningen, som Arbejdsmarkedets parter er enige om, betyder, at der skal ske en omfordeling mellem virksomhederne til gavn for de virksomheder, der tager ansvar for at oprette et tilstrækkeligt antal praktikpladser. De enkelte virksomheder har friheden til selv at bestemme, om de vil have den økonomiske gevinst ved at oprette flere praktikpladser.

Helt banalt og kort sagt gør vi det her for de unges skyld, for de unges fremtid. Det kan ikke nytte noget, at vi sukker efter flere faglærte i fremtiden, hvis vi ikke samtidig sætter handling bag ordene og skaber løsninger på de udfordringer, der er.

Kl. 14:02

Tak for de drøftelser, vi har haft her i salen i dag. Jeg ser frem til eventuelle spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Tak for ordet.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget

Kl. 14:06

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Kl. 14:03

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. november 2017, kl. 10.00.

Kl. 14:04

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:06).